

S odvoláním na úvod můj vracím se zpět do roku 1830. Na usedlosti, č. 9. na město mládí dosud šel Josef Ožlažek, který pocházel z č. 31. a byl narozen roku 1818. a ten mě jako chlapec vyprávěl o životě obyvatele zdejších jezí dle něho popsati minimem. Až do roku 1897 zemřel, nemaje nic, ač též byl vlastníkem usedlosti č. 9. až do roku 1880.

V letech 1830 poměry pro obyvatele obce zdejší jakož i pro celých venkov byly hrozné.

Venkovský lid též i v obce zdejší svázan byl pouty nevolnictví, čili roboty.

Ušad lidem vládlí vrchnosti, které ten lid do nekonečna vyčerpávaly a ižasně sušovaly. Obyvatel obce zdejší podléhali vrchnosti v Dolní Krušce, kamž na její velkostatky potahy i ručně sdar-
ma pracovat museli. Tak se statků ježí se zde až do dnes uchovávali a výměře celkem 30. až 32 hektarů povinni byli robotovati takto:

Hlavní týden 3 dny potažní roboty s 1 koněm neb 2 voly. Mimo to 24 dny pracovat na 1 rok 1 osoba ručně.

To se rozumí o statku, půl statku polovina a č. 7. a 31. ku kterým patřilo o polovině pozemků více potaž asi 45-50 ha. měli 4a půl dne potažní roboty a 36 dní roboty ruční ročně.

Číslo 30. byl rychtář, který nerobotoval, ale ve spjení s vrchností byl, k němu.